

Ungerea sfântă și punerea în slujbă

Zurich 28. 02. 1993

Ewald Frank

Noi suntem mulțumitori pentru frații noștri și mulțumim Domnului, fiindcă El le-a dat această putere. Credeți-mă, eu nu vă spun o taină. Cei mai mulți credincioși, care sunt binecuvântați prin slujba acestor frați, ei tac și nu aduc acestor frați un cuvânt de mulțumire sau de recunoștință. Tot ce aud acești frați, trebuie fie doar critici din partea acelor care nu fac nimic; dar frații noștri, din când în când, au nevoie de un cuvânt de îmbărbătare. Dați-le acest cuvânt, ei merită acest cuvânt. Dumnezeu să-i binecuvânteze.

Credinciosul Domn să binecuvânteze tot ce este făcut în Numele Său, conform Cuvântului Său, în mijlocul poporului Său. El să binecuvânteze și să conducă lucrarea lui. Noi știm că, dacă privim în această lume, atunci ne dăm seama că această lume merge în pierzare. Nu a existat un astfel de timp niciodată în trecut. Dacă noi ne gândim la toate războaiele și la toate necazurile care există acum, la toate bombele și atentatele într-un loc și în celălalt loc... Nu mai există nici un fel de siguranță aici pe acest pământ. Oamenii au pierdut normalitatea de gândire și aceia care încă gândesc normal sunt considerați ca nepotrivii pentru această lume; dar Domnul are o Biserică care nu este din această lume, precum El Însuși nu era și nu este din această lume. Prin urmare, noi Îi suntem mulțumitori chiar dacă noi nu ne potrivim nicăieri pe acest pământ; indiferent dacă suntem la servicii sau altundeva, noi ne dăm seama că noi nu ne potrivim în această lume. Nici la serviciu sau într-o întreprindere mare sau mică, indiferent unde suntem, noi ne dăm seama, și alții o observă la noi, că noi nu ne potrivim în această lume. Dar Domnul a hotărât acest lucru, fiindcă noi suntem născuți de sus, prin Cuvântul și prin Duhul. Prin urmare, noi suntem numai niște oaspeți și niște străini aici pe acest pământ și suntem cetățeni ai lui Dumnezeu împreună cu toți ai Lui. Noi nu suntem întristați, ci noi suntem mulțumitori, fiindcă eliberarea noastră, mântuirea noastră se apropie. În tot ce se întâmplă, noi ne dăm seama că timpul este foarte aproape.

Eu nu aș dori ca să intru în detaliile dezvoltărilor politice aici în Europa. Mafia nu este numai în Sicilia sau Italia, ci ea este peste tot: fie în Irlanda de Nord sau altundeva, peste tot sunt războaie, dar acest lucru trebuie să fie așa. În ultimul interviu din „Pravda”, acel bărbat din Belgrad a spus la Moscova (aceasta eu am auzit-o la postul de radio german):

"- Distrugerea Europei de Est este o lucrare a bisericii romano-catolice cu ajutorul Germaniei" Acest bărbat „a lovit cuiul în cap” și l-a „zencuit”. Nu mai puteai să vezi capul cuiului. Aduceți-vă aminte ce a spus fratele Branham, despre ceea ce va fi chiar la sfârșit; și anume Rusia - el nu a spus Uniunea Sovietică, el nu a spus aceste state care sunt acum, ci el a spus Rusia - în acel timp va arunca o bombă atomică pe Vatican și într-un singur ceas îl va distruge. Deci din garda veche, o rămășiță a acestei gărzi, va mai rămâne, astfel ca să se împlinească cuvintele lui Dumnezeu care sunt scrise în Apocalipsa 17.

Acești oameni își pun puterea lor la dispoziția fiarei doar atâta timp până când sunt împlinite cuvintele lui Dumnezeu, iar după aceea, ei o vor dezbrăca pe această curvă și o vor arde cu foc. Astfel este scris în cuvântul profetic al Scripturii și așa se va și întâmpla. Noi nu vom aștepta până când se vor întâmpla aceste lucruri, ci noi dorim să fim pregătiți ca să-L întâlnim pe Domnul nostru atunci când El va reveni ca să-i ia acasă pe ai Săi; și această zi și această adunare

să fie un ajutor în acest sens. Toți aceștia, din această țară, din Austria și de peste tot, peste tot unde vor fi trimise aceste casete, toți să fie binecuvântați în scumpul și sfântul Nume al Domnului nostru; și cum a spus și fratele nostru Ettiene Genton, aici este o prioritate deosebită ca să ascuți vocea Domnului în aceste zile.

Foarte rar fac eu niște observații, dar eu am citit unele expresii ale lui Billy Graham, evanghelistul cel mai mare din generația noastră. Dacă le citești, te ia frigul. El este direct pe cursul spre Roma. Îți vine să strigi în adâncul adâncului sufletului. Niște oameni care au trăit în acea țară în care Domnul S-a descoperit atât de puternic, au rămas totuși orbi, fiindcă ei au considerat că nu este necesar să-L asculte pe Domnul și să fie atenți la ceea ce le spune lor Domnul. Lor le-a plăcut să se asculte pe ei înșiși, în loc să se smerească, să asculte vocea Domnului și să primească într-un mod adevărat Cuvântul lui Dumnezeu. După a patra vizită la papa, din Roma, a fost dată și ultima finisare și de atunci lucrarea este doar una comună. În anul 1948, același bărbat a spus în Amsterdam: "Această biserică unită va scoate la iveală pe antihrist", iar acum face această întoarcere cu 180 de grade. Nu mai există la acest bărbat nici o orientare dumnezeiască, ci el merge împreună cu acest duh al timpului prezent, care îi înghite pe toți aceia care nu ascultă ceea ce spune Dumnezeu, prin Cuvântul Său, Bisericii Sale. Credeți-mă - fratele Graff, care este aici în față, a spus această propoziție: "Existăm noi și toți ceilalți". Există Biserica Dumnezeului celui Viu, mădularele Trupului Domnului, care se supun Capului și există toți ceilalți, care păstrează un fel de formă de evlavie, dar ei merg împreună cu masa largă.

Haidem ca noi să avem astăzi un ceas de pregătire în fața lui Dumnezeu, astfel ca noi nu doar să primim aceste cuvinte și să primim doar o învățătură din Cuvânt, ci noi să ajungem la ținta reală, în interiorul nostru, împreună cu Dumnezeu și noi să trăim ceea ce avem nevoie, astfel ca să fim pregătiți atunci când Domnul va reveni.

Cu privire la popoare, eu aș dori ca să citesc foarte scurt din prorocul Isaia 21 sau chiar din Isaia 17, de la versetul 12 până la versetul 14, iar după aceea din 21, versetele 11 și 12.

Dar acum citim din capitolul 17:12:

"Vai! ce vuiet de popoare multe, cari urlă cum urlă marea! Ce zarvă de neamuri, cari mugesc cum mugesc niște ape puternice. Neamurile mugesc cum mugesc apele mari... Dar când le mustără Dumnezeu, ele fug departe, izgonite ca pleava de pe munți la suflarea vântului, ca țărâna luată de vârtaj. Îndeseară, vine o prăpădenie neașteptată, și până dimineața, nu mai sunt! Iată partea celor ce ne jupoaie, și soarta celor ce ne jefuiesc."

Neamurile mugesc, ei sunt în mișcare, pe toate continentele se întâmplă ceva, în special aici, în această Europă, totul este în mișcare. Aici întâlnim însă expresia: "Îndeseară vine o prăpădenie neașteptată, și până dimineața, nu mai sunt!"

În capitolul 21, de la versetul 11, se spune:

"Prorocie asupra Dumei. Mi se strigă din Seir: "Străjerule, cât mai este din noapte?" "Străjerule, mai este mult din noapte?" Străjerul răspunde: "Vine dimineața, și este tot noapte. Dacă vreți să întrebați, întrebați; întoarceți-vă, și veniți iarăși."

Noi nu citim aceste cuvinte pentru prima dată, dar noi dorim să știm mai mult, dorim să avem niște informații dumnezeiești. Și, dacă am avut vreodată nevoie de ele, atunci astăzi sunt mai necesare ca oricând. În birou, eu am cartea "50 de răspunsuri la 50 de întrebări". Un bărbat din Olanda a scris despre aceste lucruri și eu am fost foarte întristat de lucrurile scrise acolo. O întrebare era: "Cine va fi antihristul?" Și răspunsul acestui om este: "Acesta trebuie să fie un

iudeu!", tipărit gros și mare. Eu nu doresc să intru în detaliile celorlalte răspunsuri. Poți aduce poporului, sub pretextul că ai cuvântul profetic, niște învățături false, foarte periculoase.

Din acest motiv, noi ne dăm seama cât este de necesar ca un cizmar să rămână la sculele lui. Dacă unul este evanghelist, să rămână un evanghelist. Dacă unul este un învățător trimis de Dumnezeu, atunci acela să învețe. Dacă unul este proroc, atunci acesta să-și îndeplinească slujba de proroc. Dar unul să nu se bage în slujba celuilalt și să nu ducă poporul în eroare.

Acum, noi ajungem la răspuns. Toți, chiar dacă ei au avut un început foarte bun și au avut niște ani în care Dumnezeu a binecuvântat din belșug, au avut un timp ca să se decidă. Și toți aceia care s-au decis împotriva fratelui Branham, împotriva slujbei lui și-au pierdut lumina și nu au mai putut să mai înainteze, fiindcă ei au renunțat la ajutorul lui Dumnezeu și ei s-au bazat pe propria lor înțelepciune.

Este scris și despre Germania în acea carte. Germania de Est împreună cu Rusia vor lupta cu Israelul și unirea Germaniei va veni doar în mileniul păcii. Dar de ce vă spun eu lucrul acesta? Ca să aveți claritate și să nu ascultați de toate vocile posibile. Noi să fim siguri că o chemare dumnezeiască este legată întotdeauna de o poruncă dumnezeiască și nu este permis ca fiecare să spună și să facă ce dorește. Cuvântul lui Dumnezeu este dat Bisericii lui Dumnezeu. Noi, credincioșii din această generație, avem pretenția să fim informați din partea lui Dumnezeu, să primim cuvântul profetic neamestecat și nu niște tălmăciri care ies pe bandă și, după cum se potrivește, sunt din nou tălmăcite și din nou tălmăcite și așa mai departe.

Noi avem nevoie de o lucrare care este corectă în toate situațiile și care rămâne corectă până la sfârșit. Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că a luat de la noi orice îngâmfare și orice pretenție că am ști ceva și ne-a dăruit îndurarea ca noi să ne supunem Lui și Cuvântului Său sub călăuzirea Duhului Sfânt și să primim slujba profetică trimisă de Dumnezeu. Astfel, noi putem merge din adevăr în adevăr și din claritate în claritate și noi putem mărturisi că lumina strălucește în întuneric. În noi și cu noi trebuie să se împlinescă cuvântul: "Scoală-te și fii o lumină!" Noi, care am primit acest Cuvânt, trebuie să fim străpunși de această Lumină și astfel să ajungem să reflectăm această lumină dumnezeiască și să ajungem lumina lumii și sarea pământului.

Haidem ca să ne întoarcem la Ps.104:3,4:

"Cu apele îți întocmești vârful locuinței Tale; din nori îți faci carul, și umbli pe aripile vântului, din vânturi îți faci soli, și din flăcări de foc slujitori."

Acum, noi citim din Evrei 1:7-9:

"Și despre îngeri zice: "Din vânturi face îngeri ai Lui; și dintr-o flacără de foc, slujitori ai Lui"; pe când Fiului I-a zis: "Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate:

Tu ai iubit neprihănirea și ai urât nelegiuirea: de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai presus de tovarășii Tăi."

Noi aici citim despre ungerea sfântă a Domnului nostru, care a fost Emanuel; și tot aici El, pe când era în trupul de carne, a fost uns cu untdelemnul sfânt al Duhului. Numai în acest mod Își putea El îndeplini slujba Lui, așa cum fusese deja făgădui prin prorocul.

În Krefeld, nu demult, noi am tradus predica "Sfințirea". Fratele Branham a vorbit în acea micuță capelă care nu mai fusese folosită ani de-a rândul, dar acum credincioșii s-au adunat din nou acolo. Fratele Branham a zis: "Nu clădirea este sfințită, ci voi, care sunteți în acea clădire, voi sunteți sfințiți de Dumnezeu și pentru Dumnezeu. Voi să fiți la dispoziția lui Dumnezeu." Predica

aceea a fost foarte importantă pentru mine. Dragii mei, noi am auzit într-o măsură foarte mare Cuvântul lui Dumnezeu, dar acum tot ceea ce a fost descoperit trebuie să fie pecetluit în inimile noastre prin Duhul Sfânt.

Dacă noi citim în Vechiul Testament vedem că împărații și preoții au fost unși. Ei au venit în fața lui Dumnezeu, ca ei să intre în slujba pentru care i-a hotărât Dumnezeu. Sfințirea a avut loc prin ungere. Pentru acest scop, eu doresc să citesc un cuvânt din Psalmul 133. Aici este scris despre Moise și despre Aaron. Psalmul 133; aici citim de la versetul 1:

“Iată, ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună! Este ca untdelemnul de preț, care, turnat pe capul lui, se pogoară pe barbă, pe barba lui Aaron, se pogoară pe marginea veșmintelor lui. Este ca roua Hermonului, care se pogoară pe munții Sionului, căci acolo dă Domnul binecuvântarea, viața, pentru veșnicie.”

Aici este vorba despre ungerea lui Aaron și despre acel lucru plăcut când frații locuiesc împreună. Eu, astăzi, doresc să vă spun un lucru: acolo unde este o unitate în Cuvânt și cu Dumnezeu și între frați, acolo este ungerea cu Duhul Sfânt. Și iarăși, acolo unde este ungerea cu Duhul Sfânt, acolo este o unitate în Duhul a tuturor credincioșilor. Un lucru nu există fără celălalt. Voi știți că și de Rusalii, în Fapte 2, toți erau împreună într-un singur gând și atunci s-a întâmplat. Mai întâi această unitate în Domnul, într-un gând, în credință; iar după aceea poate să vină ungerea cea sfântă și poate să se coboare peste aceia care sunt adunați într-un gând. Prin această ungere trupul este supus Capului.

Dacă noi facem astăzi o comparație între primul mare preot, Aaron și Caiafa, din timpul lui Isus, ce deosebire vedem noi? Primul era uns din cap până jos la marginea veșmintelor lui, iar celălalt avea doar o formă de evlavie și nimic mai mult. Dacă noi privim Biserica în forma ei cea dintâi, de la Rusalii, atunci, fiindcă iubim adevărul, noi trebuie să facem comparația cu cea din zilele noastre și trebuie să venim înaintea lui Dumnezeu și înaintea Cuvântului Său și să spunem: “Doamne, astăzi situația noastră nu este cea care a fost la început; dar, de asemenea, recunoaștem că noi suntem pe drum, ca să trăim ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu.” Lucrurile cele mai bune nu au venit încă, fiindcă Dumnezeu a păstrat aceste lucruri pentru timpul de sfârșit.

Din Exod 28, eu aș dori ca să citesc. Exod 28, de la versetul 41:

“Să îmbraci cu ele pe fratele tău Aaron, și pe fiii lui împreună cu el. Să-i ungi, să-i închini în slujbă, să-i sfințești, și-Mi vor sluji ca preoți.”

Dacă noi citim în Noul Testament că noi suntem un popor sfânt de împărați și mari preoți, atunci noi putem să devenim acest lucru doar printr-o sfințire în fața lui Dumnezeu. Aceasta nu este o lucrare pe care să o facem noi, ci ca și atunci, preoții și împărații s-au pus la dispoziție și după aceea au fost unși. Nu ei s-au uns și nu ei și-au făcut sfințirea ci, în fața lui Dumnezeu, ei au fost puși în această slujbă prin puterea ungerii dumnezeiești pe care a hotărât-o Domnul în acest scop. Același lucru se întâmplă și cu Biserica. Aici Dumnezeu trebuie să lucreze!

Noi venim în fața Lui și spunem: “O, Doamne, Tu ne-ai ales pentru o preoție sfântă, Tu ne-ai ales ca să fim preoți în Împărăția Ta. Noi stăm la dispoziția Ta. Sfințește-ne Tu! Tu să ne ungi cu Duhul Sfânt! Tu să pui pe fiecare în slujbele alese de Tine.”

Citim din Exod 29:6,7:

“Să-i pui mitra pe cap, și pe mitră să pui tabla sfințeniei. Să iei untdelemnul pentru ungere, să i-l torni pe cap și să-l ungi.”

Dragii mei, a sosit timpul ca și noi să ne punem la dispoziția Domnului ca niște copii ai lui Dumnezeu; noi să înnoim legământul cu El, să lăsăm la o parte toată lașitatea și să-L rugăm pe Domnul să ne sfințească cu o ungere sfântă care este prezentă totdeauna acolo unde Cuvântul este vestit și adus Bisericii prin descoperirea Duhului Sfânt. Noi credem că Dumnezeu este prezent ca să facă această sfințire și în noi acum, astăzi.

În Exod 30 este scris de la versetul 25: “Cu ele să faci un untdelemn pentru ungerea sfântă, o amestecătură mirositoare, făcută după meșteșugul făcătorului de mir; acesta va fi untdelemnul pentru ungerea sfântă.

Cu el să ungi cortul întâlnirii și chivotul mărturiei, masa și toate uneltele ei, sfeșnicul și uneltele lui, altarul tămâierii, altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui și ligheanul cu piciorul lui. Să sfințești aceste lucruri, și ele vor fi prea sfinte; oricine se va atinge de ele va fi sfințit.”

În acest loc a fost o poruncă dumnezeiască: cu un untdelemn special să fie uns totul în casa lui Dumnezeu - toate altarele și toate uneltele. Acestea au fost dedicate lui Dumnezeu prin ungere. Același lucru se întâmplă și în Biserica legământului celui nou: o ungere cu Duhul Sfânt a tuturor mădularelor care fac parte din trupul Domnului.

Iacov a uns chiar și o piatră, după ce Domnul Dumnezeu i s-a arătat. Acest lucru se poate citi în Geneza 28:10-15. Eu voi citi de la versetul 16:

„Iacov s-a trezit din somn, și a zis: “Cu adevărat, Domnul este în locul acesta, și eu n-am știut.” I-a fost frică și a zis: “cât de înfricoșat este locul acesta! Aici este casa lui Dumnezeu, aici este poarta cerurilor!”

Acest lucru este minunat! Sub cerul liber, nici o casă; acolo spune acest bărbat al lui Dumnezeu: “Aici este casa lui Dumnezeu, aici este poarta cerurilor!” Iacov a văzut o scară ce ajungea până în cer. Acest lucru îl putem citi în versetul 12: “Și a visat o scară rezemată de pământ, al cărei vârf ajungea până la cer. Îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe scara aceea.” Chiar și acest bărbat al lui Dumnezeu - în Vechiul Testament - a văzut că Dumnezeu a vrut să facă o legătură între cer și pământ și între pământ și cer. El a văzut scara, el a văzut că noi vom avea posibilitatea să ajungem la Dumnezeu, fiindcă Dumnezeu a venit la noi în Hristos. În Ioan 1:51 este scris:

„Apoi i-a zis: “Adevărat, adevărat vă spun, că, de acum încolo, veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se peste Fiul Omului.”

Dragii mei, noi trebuie să primim acest lucru ca fiind adevărat: Dumnezeu S-a pogorât pe acest pământ. EL este calea, adevărul și viața. Există o cale îngustă și o poartă îngustă, prin care noi avem dreptul să intrăm, ca să fim după aceea tot timpul la Domnul și să ajungem la țintă, în slava Lui. Acest lucru nu se va întâmpla, ci acest lucru s-a întâmplat deja. Deci, acest lucru trebuie să ni se descopere.

Haidem, să citim mai departe, în Geneza 28, de la versetul 18:

“Și Iacov s-a sculat dis de dimineață, a luat piatra, pe care o pusese căpătâi, a pus-o ca stâlp de aducere aminte, și a turnat untdelemn pe vârful ei. A dat locului acestuia numele Betel; dar mai înainte cetatea se chema Luz.”

Betel înseamnă: “Casa lui Dumnezeu”. Acest bărbat nu a avut o pernă moale, ci o piatră a fost pusă sub capul lui. Dar el a văzut cerul deschis, el a văzut legătura de pe pământ la Dumnezeu.

Nouă ne merge prea bine câteodată, dar și noi, prin îndurarea Dumnezeului nostru, putem să vedem cerul deschis. Noi am avut o trăire cu Dumnezeu. Noi nu spunem doar într-un mod

teoretic niște lucruri, ci noi le-am și trăit. Noi știm în cine credem. Noi știm cine ne-a vorbit. Noi am recunoscut timpul în care trăim și am recunoscut și mesajul pe care Dumnezeu ni l-a trimis în aceste zile prin îndurarea Lui: un mesaj de chemare afară din tot ce aparține babilonului prezent și aducerea înapoi, în ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu. Dacă dorim să ne referim din nou la Domnul nostru, și El era Mare Preot, dar nu după rânduiala lui Aaron, ci după rânduiala lui Melhisedec, după cum ne este spus în Vechiul Testament și în Noul Testament.

Eu aș vrea ca să citesc în această legătură niște texte din Evrei 5, începând cu versetul 1:

“În adevăr, orice mare preot, luat din mijlocul oamenilor, este pus pentru oameni în lucrurile privitoare la Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate. El poate fi îngăduitor cu cei neștiutori și rătăciți, fiindcă și el este cuprins de slăbiciune.”

Bineînțeles, indiferent cât de puternic sau de important este un preot sau un mare preot, sau cum a fost el, sau cât de frumos a fost el îmbrăcat, sau ce datorii mari a avut el, ei totuși au fost niște oameni. Dacă ei veneau însă în prezența lui Dumnezeu, trebuiau să aducă pentru popor și pentru ei înșiși niște jertfe, fiindcă și ei aveau niște slăbiciuni.

Să vedem ce este scris mai departe de la versetul 3:

„Și, din pricina acestei slăbiciuni, trebuie ca să aducă jertfe atât pentru păcatele lui, cât și pentru ale norodului. Nimeni să nu-și ia cinstea aceasta singur, ci o ia dacă a fost chemat de Dumnezeu, cum a fost Aaron. Tot așa și Hristos, nu Și-a luat singur slava de a fi Mare Preot, ci o are de la Cel ce a zis: “Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut.” Și, cum zice iarăși într-alt loc: “Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec.”

Ce cuvânt minunat! Nu după rânduiala lui Aaron. Aaron era un om. El a făcut chiar și vițelul de aur. El era un om cu greșeli, chiar dacă era fratele prorocului Moise, el totuși era un om, dar aici venea Cineva care nu era Mare Preot după rânduiala lui Aaron, ci după rânduiala lui Melhisedec, împăratul Salemului, care nu a avut nici început, nici sfârșit, nici mamă, nici tată. Acesta poate să fie doar Domnul Însuși care a venit în trup, care nu mai avea nevoie să aducă o jertfă pentru El, ci doar pentru noi care suntem răscumpărați prin sângele Mielului, care am fost readuși sau puși prin îndurarea Lui în acea stare în care a fost și El. Nu noi ne-am luat sau dat această cinste, ci această cinste ne este dată din partea lui Dumnezeu prin alegere conform Cuvântului din Scriptură:

“Mă îndur de cine vreau să Mă îndur și am milă de cine vreau să am milă” (Exod 33:19b).

Dar acum, noi ajungem la punctul hotărâtor. Începând cu Aaron, toți preoții erau unși și sfințiți de un altul și introduși în această slujbă. Dar Hristos, Marele Preot al credinței noastre, nu a fost uns cu un untdelemn pământesc, ci El a fost uns cu Duh Sfânt și cu putere. Noi, trupul Domnului, vom fi unși cu același untdelemn sfânt. Astfel vom deveni și noi un popor sfânt și mari preoți sfinți.

Haidem să citim niște versete biblice, cu privire la Domnul nostru. Din Fapte 10:38: “...cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine, și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de diavolul; căci Dumnezeu era cu El.”

Aici nu un om a uns, aici Dumnezeu Însuși a uns. Și Împăratul împăraților, Marele nostru Preot, a fost pus în slujbă în acest mod. Și noi, care dorim să-I slujim, trebuie să fim de asemenea unși de Dumnezeu. Numai așa Îi putem sluji în mod corect.

Eu aş vrea ca să citesc acum din 2 Corinteni 1, de la versetul 21, fiindcă aici Pavel compară noţiunile de mare preot şi de preot şi cum a pus unul pe celălalt în slujbă; astfel Pavel doreşte să ne arate ce s-a întâmplat şi cu noi:

“Şi Cel ce ne întăreşte împreună cu voi, în Hristos, şi care ne-a uns, este Dumnezeu.” Observăm noi despre ce este vorba? Într-o cântare se spune: “Ungere sfântă, odihneşte-te peste noi”.

Noi să ne gândim întotdeauna la pilda cu cele zece fecioare. Cinci au avut-o şi cinci nu. Unii au avut acces la plinătatea Duhului Sfânt, acces la Adevărul care ne introduce în Adevăr, iar ceilalţi au avut o iluminare, ei au avut lumina în lămpile lor. Dar această lumină nu este de ajuns, ci noi trebuie să avem o legătură directă la “Rezervorul Central”. În acest mod lămpile noastre pot fi umplute din nou. Acest lucru ne-a fost arătat în Zaharia 4, prin sfeşnicul cu şapte lămpi. Voi puteţi citi acest lucru în Zaharia 4: un sfeşnic de aur şi şapte candel, cu şapte ţevi pentru candelile aşezate în vârful sfeşnicului. Acest lucru înseamnă, cum a spus şi fratele Branham prin descoperire, că Acelaşi Duh Sfânt a venit de fiecare dată în Biserică în timpul celor şapte epoci şi Domnul a făcut de fiecare dată un nou început şi o nouă descoperire a Cuvântului Său şi a voii Sale, direct de la tronul de har. Şi noi trebuie să fim conectaţi cu această lucrare. Astăzi există multe tălmăciri despre această temă, dar eu nu am nevoie de nici una din aceste tălmăciri. Eu doresc conectarea directă la descoperirea lui Dumnezeu. Eu doresc să primesc până la sfârşit descoperire din partea lui Dumnezeu şi să ţin pasul cu Dumnezeu. Eu aş dori ca acest lucru să se împlinească cu noi cu toţi, cum a scris şi Pavel bisericii din Corint:

“Şi Cel ce ne întăreşte împreună cu voi, în Hristos, şi care ne-a uns, este Dumnezeu.”

Nu un om, cu un untdelemn pregătit de oameni, chiar dacă ar fi pregătit după reţeta lui Dumnezeu, ci Acela care ne întăreşte împreună cu voi, în Hristos, şi care ne-a uns; El este Dumnezeu.

Aceeaşi ungere care s-a pogorât peste Fiul lui Dumnezeu, când vocea a zis:

“Acesta este Fiul Meu preaiubit, în El Îmi găsesc plăcerea”

Aceeaşi ungere vine peste toţi fiii şi fiicele lui Dumnezeu. Astfel plăcerea Lui să odihneşte peste noi şi prin ungerea Duhului Sfânt suntem aduşi în concordanţă cu Cuvântul lui Dumnezeu. Numai în acest mod putem deveni o Biserică pe deplin călăuzită de Duhul Sfânt, zidită în Cuvânt, care a primit voia lui Dumnezeu descoperită, aici, acum, în timpul sfârşitului. O Biserică care a primit învăţătură din partea lui Dumnezeu, care este salvată de către Dumnezeu şi care a fost unsă de Dumnezeu cu ungerea sfântă. Unde se întâmplă acest lucru, acolo noi vom ajunge cu toţii la acelaşi nivel de cunoştinţă.

Să citim din 1 Ioan 2 câteva versete. 1 Ioan 2:20:

“Dar voi aţi primit ungerea din partea Celui sfânt, şi ştiţi orice lucru.”

Aici, în acest loc, este scris unor oameni care au primit deja ungerea şi din acest motiv ei sunt în posesia oricărui lucru. Descoperirea nu o dă unul celuilalt, descoperirea nu o poţi învăţa, nu o poţi explica, descoperirea vine din partea lui Dumnezeu. Pentru acest lucru este necesară o legătură între noi şi Dumnezeu, astfel ca învăţătura să nu vină din partea altora, ci să vină prin ungerea Duhului Sfânt şi noi să primim această descoperire conform Scripturii: “Toţi vor fi învăţaţi de Dumnezeu”.

Aici ne este spus despre aceia care au fost unşi de Dumnezeu şi care au fost zidiţi în Dumnezeu:

“Dar voi ați primit ungerea din partea Celui sfânt, și știți orice lucru.”

În versetul 27 citim:

“Cât despre voi, ungerea, pe care ați primit-o de la El, rămâne în voi, și n-aveți trebuință să vă învețe cineva; ci, după cum ungerea Lui vă învață despre toate lucrurile și este adevărată, și nu este o minciună, rămâneți în El, după cum v-a învățat ea.”

Ce cuvânt minunat! Nu împins dintr-un loc în celălalt de orice vânt de învățătură, ci, după cum am și citit, bine zidiți, fundamentați, în Isus Hristos, în Adevăr, în Dumnezeu, pe fundamentul cel dintâi, original și unși cu ungerea sfântă. Astfel se poate primi doar descoperire dumnezeiască și numai în acest mod poți avea contactul cu lucrarea din timpul sfârșitului!

În Zaharia 4 o putem reciti. Acest lucru s-a întâmplat prin Duhul, la fel cum a fost și la început. În Zaharia 4 este scris:

”Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu - zice Domnul oștirilor!”

Dragii mei, cum a zis prorocul Ezechiel, care a văzut multe oase și a întrebat: “Ce înseamnă aceste oase?” Și răspunsul a fost: “Acesta este Israelul, aceasta este casa lui Israel” După aceea a urmat întrebarea: “Pot aceste oase să învie din nou?” Răspunsul a fost: “Doamne, Dumnezeule, Tu știi lucrul acesta!” El a zis: “Procește despre oasele acestea și spune: “Oase uscate, ascultați Cuvântul Domnului!” Toată carnea, totul a crescut la loc, și pielea a venit la locul ei și dintr-o dată o oaste mare stătea în picioare. Din punct de vedere profetic și astăzi biserica se află într-o stare asemănătoare. Din acest motiv, unirea trebuie să se facă prin cuvântul profetic și prin Duhul Sfânt, care este lucrător acolo unde Cuvântul lui Dumnezeu este vestit în adevăr. Și astăzi acest lucru nu se va întâmpla printr-o putere sau printr-o oaste puternică, ci prin Duhul Sfânt. Credeți cu toții acest lucru? Noi credem că Domnul are o ceată răscumpărată prin sângele Lui. Cum în sângele sfânt a fost viața sfântă a lui Dumnezeu, tot astfel, în ceata răscumpărată prin sânge este viața sfântă a lui Dumnezeu.

Eu doresc să vă mai amintesc și cuvântul din prorocul Isaia:

“Poate oare o mamă să uite propriul ei copil? Ar putea ea renunța la propriul ei făt?”

Dar, pentru că Dumnezeu a știut că mamele nu sunt întotdeauna niște mame corecte și adevărate, El a mai adăugat un verset:

“Și chiar dacă o mamă îl va uita pe copilul ei, Eu nu pot ca să vă uit, fiindcă voi sunteți scriși în mâinile Mele”

Ce cuvânt minunat! Dragostea lui Dumnezeu trece peste dragostea părintească. Eu aș dori astăzi - nu doresc să fac o comparație inutilă - dar haide, ca eu să v-o spun: chiar și o femeie care devine mamă poartă sămânța altuia; dar Dumnezeu nu a purtat sămânța altuia. Dumnezeu Și-a purtat sămânța proprie. Dumnezeu ne-a născut pe noi în Hristos, prin Duhul Său, zămislighi prin acest Duh. Noi suntem sămânța dumnezeiască, nu suntem sămânța cuiva, ci noi suntem sămânța dumnezeiască, noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu. Amin! Amin!

Cred că noi am înțeles acest lucru, că Dumnezeu, prin descoperirea Lui proprie, a făcut o scară între pământ și cer. Dar nu doar atât: El, din copiii ai neamurilor, a făcut niște copiii ai lui Dumnezeu. El ne-a luat de la ideile și de pe căile noastre proprii și ne-a introdus în Cuvântul Său și ne-a pus sub călăuzirea Duhului Sfânt. Noi am spus de multe ori în acest loc: noi nu sărbătorim nici un om în acest loc, pe nici un Pavel sau Petru, sau frate Branham, ci noi mulțumim lui Dumnezeu pentru toți slujitorii pe care El i-a trimis, pentru toți bărbații lui Dumnezeu, care au fost

călăuziți de Duhul Sfânt și care au vorbit de la Dumnezeu. Și toți aceia care primesc în interiorul lor ceea ce a vorbit Dumnezeu, sunt călăuziți și mânați de același Duh Sfânt și ei ajung în posesia întregului, a ceea ce a descoperit Dumnezeu și a făgăduit Dumnezeu mai dinainte; și dacă noi credem că Dumnezeu va putea face acest lucru prin îndurarea Lui și în noi, atunci noi am primit ajutor din partea lui Dumnezeu.

Haidem, să cuprindem despre ce este vorba astăzi. Este vorba despre ungerea și sfințirea ta și a mea, este vorba ca noi să ne punem la dispoziția lui Dumnezeu, să venim în fața Domnului și să spunem: “O, Doamne, ia viața mea și fă Tu ca viața mea să fie a Ta în vecii vecilor.”

Noi să stăm într-un mod conștient în fața lui Dumnezeu și să-I spunem: “Aici este viața mea. Ea să fie sfințită pentru Tine, pentru timp și veșnicie.” Noi nu ne sfințim unul pe celălalt, nu încredințăm unul celuilalt ceva sau să ne învățăm unul pe celălalt; aici noi, cu toții, suntem învățați de Dumnezeu și unși de Dumnezeu, zidiți de Dumnezeu pentru a fi o locuință sfântă a lui Dumnezeu și pentru Sfântul Duh, ca să-i aducem Domnului niște jertfe sfinte, care sunt rodul buzelor noastre. De ce este scris: “niște jertfe sfinte, și anume, rodul buzelor noastre care laudă Numele Lui”? Acolo unde Domnul Își descoperă cuvântul Său prin ungerea Duhului Sfânt și o transformă într-o descoperire în inima ta, acolo gura se deschide și tu Îl vei lauda pe Dumnezeu pentru că ți-a dăruit îndurarea Lui și a putut să ți se descopere. Aceasta să nu fie numai o teorie, ci așa cum a făcut-o Maria; ea a enumerat versete biblice pe care Dumnezeu le-a împlinit atunci în timpul ei. Același lucru a făcut și Zaharia în rugăciunea lui.

Nouă nu ne este rușine ca să includem în predică sau în rugăciunea de mulțumire acele versete biblice care se împlinesc în zilele noastre. Dumnezeu, astăzi, ne vorbește și noi nu ne rugăm pe lângă Dumnezeu, ci noi ne rugăm Domnului în Duh și în Adevăr, la fel cum este scris și în Ioan 4. Și El a fost uns și sfințit de Dumnezeu:

“De aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie.”

Cine poate să explice acest cuvânt? Unul a fost Dumnezeu în Duh, Celălalt a fost Dumnezeu descoperit într-un Trup. Dumnezeu, care este și rămâne Duh, a uns această descoperire în trup: Emanuel - Dumnezeu este cu noi. Din acest motiv, Cel nemuritor are o pretenție asupra trupului muritor. Acest bărbat nu a rămas în moarte, ci în a treia zi El a fost înviat dintre cei morți.

Eu nu cred în ultima ungere a romano-catolicilor, care spune: „Acesta a ajuns în foc!”, ci eu cred în ungerea Duhului Sfânt. Și cine a primit această ungere nu merge în jos, ci merge în sus, acela este salvat de Dumnezeu și noi Îi aparținem Lui cu suflet, trup și duh.

Dorim noi să devenim o Biserică sfințită și dedicată Lui Dumnezeu? Nu vă uitați la voi, nu vă uitați la ceilalți, nu vă uitați la greșelile voastre, nu vă uitați la alte neînțelegeri. Dușmanul vă va pune în cale tot felul de lucruri, dar eu vă spun: mergeți înainte cu Domnul! El ne va da biruința împreună cu El. Noi depindem de El și acest lucru va rămâne așa până la sfârșit. Dar El, care a început, va și desăvârși. Voi sunteți un popor sfânt de preoți și de împărați dedicați lui Dumnezeu, sfințiți pentru Dumnezeu, niște întâi născuți care au dreptul la moștenire și suntem moștenitori împreună cu Isus Hristos.

Ungerea sfântă a Dumnezeului Atotputernic să se pogoare peste noi și să însoțească Cuvântul vestit și noi, cu toții, să fim sfințiți și unși, astfel ca și noi să nu fim doar o proprietate a Domnului, ci noi să fim sfințiți și dedicați Lui, un popor al Lui: El Capul și noi mădulele Lui. Credeți voi că Dumnezeu va reuși să facă acest lucru? Da! Amin! El a început lucrarea, El o va duce la sfârșit. Lăudat și slăvit să fie Numele Lui Cel minunat!

Și nici unul din rândul nostru nu are voie să lipsească. El ne-a vorbit. Domnul ne-a vorbit și El dorește să împlinească în noi și cu noi ceea ce a făgăduit în Cuvântul Său și ceea ce a făcut El cu mulți care au trăit înaintea noastră. Lui, Dumnezeului Atotputernic, Îi aducem laudă și cinste. El Își zidește și-Și desăvârșește Biserica Lui până în ziua revenirii Sale, când Biserica va fi transformată în chipul Său. Lui Îi aducem toată cinstea și a Lui să fie cinstea acum și în vecii vecilor. Să ne ridicăm.

O! noi avem nevoie de Domnul tot mai mult și tot mai mult. Ziua se apropie de seară: ”Străjerule, cât mai este din noapte? Care este timpul? Străjerule, care este timpul?” “Vine dimineața, și este tot noapte.” Dar să se întâmple astfel ca și ultimii să fie chemați afară și să fie aduși în Trupul Domnului, astfel ca numărul să fie întregit și Domnul să poată reveni. Noi rugăm ca unii frați să se roage foarte scurt.

O, Doamne, Dumnezeul nostru, în acest ceas al sfințirii noi venim în prezența Ta, fiindcă Tu ai fost în fața noastră și ne-ai vorbit prin Cuvântul Tău și ne-ai dăruit îndurarea Ta, astfel ca noi să auzim ceea ce spune Duhul lui Dumnezeu Bisericii. Noi stăm adunați aici în fața Ta, aici unde Tu ne-ai vorbit. Tu să desăvârșești această sfințire în noi și cu noi, ungera sfântă a Duhului Sfânt să nu fie doar în învățătură și descoperire, ci ea să existe și într-o sfințire și într-o înarmare cu puterea Duhului Sfânt. Aceasta să fie vizibilă în toate mădularele trupului Domnului, conform modelului care s-a întâmplat și cu Tine, care ești Capul Bisericii. Tu ai fost Unsul lui Dumnezeu, Cel dintâi născut între mai mulți frați, Tu ești Împăratul împăraților, Tu ești Mare Preot, după rânduiala lui Melhisedec.

Îngăduie ca și noi să devenim un popor după modelul Tău, un popor de împărați și de mari preoți unși cu ungera sfântă a lui Dumnezeu, să fim dedicați Domnului și să fim supuși lui Hristos, Capul nostru. Aici suntem, o, Doamne, primește-ne!

Noi Îți suntem mulțumitori pentru Golgota. Noi suntem scriși în palmele Tale, tot astfel cum și cuiele au găurit mâinile Tale pe cruce. Tu nu poți să ne uiți, o, Doamne! „Chiar dacă dealurile și munții vor dispărea, îndurarea Ta, care ne-a fost dată prin Golgota, nu va pleca de la noi și legământul păcii nu se va nega, așa vorbește Domnul Dumnezeul tău, Mântuitorul tău.”

O, Doamne, noi Îți mulțumim! Tu știi că noi suntem într-un loc sfânt și suntem la dispoziția Ta. Noi suntem ai Tăi pentru timp și veșnicie. Numelui Tău Îi aducem cinste pentru această adunare. Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău și pentru ungera Duhului Sfânt care se odihnește peste noi, peste toți. Noi Îți mulțumim din adâncul inimilor noastre pentru toți noii veniți. Noi ne rugăm pentru toți aceia care și-au ridicat mâinile către Tine. Ei să trăiască că Tu ești prezent și Îți împlinești Cuvântul Tău în ei. Noi Îți mulțumim în Numele lui Isus.

Unge-ne cu ungera sfântă. Noi să devenim un popor sfințit de Tine, care stă la dispoziția Ta. Cu cât mai mult, cu atât mai bine. Voia Ta să se împlinească în viețile noastre în cer și pe pământ. Noi Îți aducem totul și Te rugăm, Tu să faci bine totul, în toate casele, în toate familiile, în viața fiecăruia. Tu să vindeci toate rănilor, Tu să aduni, Tu să faci bine fiecăruia, după voia Ta și plăcerea Ta. Ție, Dumnezeului lui Avraam, Isaac și Iacov, Ție, Dumnezeul lui Israel, Îți aducem mulțumițiile noastre prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Amin!